

Popular al Parlament. **Ansuátegui** començà la seva carrera política a l'ombra de **Tovar**, i aquest demanava, com als matrimonis més idíl·lics, una absoluta fidelitat. Mentrestant, **Carlos Fabra** quedava com a president local, a l'espera de millors temps.

Fou precisament el passat gener, quan la Junta Local designà els 6 compromissaris per al Congrés Extraordinari d'Alianza Popular, que **Carlos Fabra** demostrà que es mantenia en forma. Amb 96 vots, fou el delegat que hi trobà més suport. **Carmen Belenguier**, portaveu del grup popular a

José M. Escuin, president provincial i regional.

l'Ajuntament de Castelló, perdia el tren. Tot un signe de mal averany per a la vice-presidenta local. Al mateix temps, la rumorologia començava a destapar l'enfrontament que dividia **Joaquín Farnós**, parlamentari autonòmic i vice-president provincial, amb **Daniel Ansuátegui**, que apareixia com un poc més que un simple gregari de **Tovar**. Una llarga carrera d'obstacles els esperava.

Els mesos següents foren tensos en la seu aliancista. Les juntes local i provincial s'enfrontaven en la confecció de la llista a l'alcaldia que fins ara ocupa **Antonio Tirado**. **Carlos Fabra** i **Daniel Ansuátegui** intercaviaven noms, i els esborranys de llistes paral·leles circulaven amb una única coincidència: **Carmen Belenguier** quedava fora de totes les travesses. El 17 de març la primera dona aliancista notificava per escrit el seu distanciament respecte als òrgans directius del partit. **Carlos Fa-**

bra respongué amb un silenci que semblava una sentència.

Al final, s'imposà la llista del president local: **José Luís Gimeno**, **Carlos Fabra** i **Víctor Falomir** en els llocs primer, segon i quart respectivament. **Víctor Falomir** ha estat el punt de referència de **Carlos Fabra** a la corporació municipal al llarg dels darrers quatre anys.

La segona gran batalla s'ha lliurat en la llista autonòmica, on **Ansuátegui** i **Farnós** pressionaven des de la secretaria i la vice-presidència provincials, respectivament. Tots dos són parlamentaris autonòmics i tots, **Tovar** inclòs, esperaven que **Escuin**, des del seu càrrec de president provincial i regional, inclinàs la balança.

Tanmateix, la seua posició ha estat la impassibilitat, a l'espera que la pugna acabàs per beneir-ne el resultat. En aquesta ocasió **Ansuátegui** resultà victoriós, encara que **Farnós** no hi va perdre. Al final, la candidatura autonòmica quedà encapçalada per **Francisco Martínez Clausich**, diputat a les Corts Valencianes i portaveu de la Comissió d'Economia i Hisenda. Ell, amb **Rita Barberá** —candidata a la presidència de la Generalitat i cap de llista per AP-València— i el mateix **Ansuátegui**, han dut tot el tema de la Sindicatura de Comptes. **Ansuátegui** es reservava el número dos i, **Farnós**, el quatre. De cinquè quedava **Vicente Marco**, president provincial de Nuevas Generaciones i home d'**Ansuátegui** amb futur dins del partit.

Després de deu reunions del comitè

Ansuátegui, número dos.

electoral, **Tovar** encara viatjà a Madrid darrere de contactes per aparèixer en un lloc digne. Totes les portes eren tancades per a un home que, després, ha recordat amb nostàlgia: «Quan Fraga era president nacional, aquestes coses no passaven».

Tovar s'ha passat la setmana llançant atacs contra el fill rebel, acusant-lo de traïció política. **Ansuátegui**, amb la seguretat dels victoriosos, ha delegat responsabilitats en el comitè electoral, «que és el qui ha decidit, en funció de la tasca realitzada per cadascú al llarg de la darrera legislatura». □

JOSÉ TOVAR: TRIPLE SALT MORTAL

«AP no pot fer de dreta»

Per a José Tovar, el programa de la Coalición Electoral Valenciana, encapçalada a Castelló per Enrique Monsonís, és idèntic al d'Alianza Popular. Només els diferencien «les persones» i les possibilitats de guanyar.

Albert Vicent

José Tovar es mostra exultant després del triple salt mortal que ha fet en abandonar Alianza Popular i, en el temps rècord de 48 hores, aparèixer com a alcaldable a Castelló per la Coalición Electoral Valenciana (CEV) que, a les comarques del nord, controla Enrique Monsonís. Tovar, que també ocuparà el segon lloc a la llista autonòmica, apareix, això sí, com a independent, com a home polític que no vol

perdre el càrrec sota cap pretext. La incorporació a la candidatura de CEV, realitzada poques hores abans que les llistes es tancassen dilluns dia 4 de maig, ha estat l'últim gest d'un home que té totes les de perdre, el darrer esforç per pujar al tren institucional.

El vice-president segon de les Corts valencianes ha passat de ser una peça clau del partit a trobar-se marginat de totes les llistes per al proper 10-J. Ara, després d'haver recompost la malparada figura d'expulsat del paradís de l'eterna oposició, Tovar es llança a

l'atac amb una cita de Malraux —«La dignitat humana té sempre el seu contrari en la humiliació»— i parla d'infidelitats:

«Algunes persones exerceixen ara càrrecs en la cúpula del partit gràcies a mi, i aquestes persones no han respost a la lleialtat que havien de mantenir cap als qui els van col·locar on són avui». Són referències directes a l'actual secretari provincial, Daniel Ansuátegui, i a José María Escuin, diputat al Congrés dels Diputats i president provincial i regional d'AP. Respecte a Escuin, l'home que va succeir Tovar en el càrrec provincial després del congrés de Benicàssim el 1986, Tovar assenyala que «la passivitat d'alguns membres ha donat lloc a menyspreus». Ara José Tovar, dos dies després d'abandonar AP, justifica la reinserció política en Coalició Electoral Valenciana.

«El programa de CEV pràcticament és el mateix que el d'AP. Jo me n'he anat per coherència i perquè en CEV, en aquests moments, hi ha un grup de persones més important que en Alianza Popular i, sobretot, amb una solidaritat superior. A més, en política s'està per guanyar».

—*¿Quina opinió li mereix la llista definitiva presentada per AP a les Corts valencianes, una candidatura que fa quatre anys estava encapçalada per José Tovar?*

—Hi ha persones en la llista d'AP que no mereixen ser elegides pel seu poble perquè no tenen la formació adequada per defensar tals interessos. Jo dic al poble de Castelló que tinga cura amb la llista d'AP, perquè hi ha persones incloses que no compten amb la preparació política, social i econòmica que exigeix el poble valencià i són molts els astuts que fan la llista per prosperar ells, sense adonar-se que, en política, el gregari necessita del titular i, quan vol carregar-se'l, a curt i mig terme, també cau el gregari.

—*¿Són previsibles*

«AP no pot servir a la dreta amb els seus actuals dirigents».

més abandonaments a Alianza Popular els propers dies?

—Molta més gent marxarà d'AP. S'estan donant les condicions polítiques perquè ho facen i, encara pitjor, AP, de la qual no em diferencio ideològicament, no pot servir a la dreta amb els seus actuals dirigents.

—*¿Dels següents ex-companys de partit, què li suggereix cadascun? Daniel Ansuátegui, secretari provincial.*

—És un home no preparat per a la política, molt treballador, però AP mereix en el seu número dos una persona que sàpia més de tot. Cultura ínfima i mediocre. No pot estar en el càrrec que ostenta. Utilitza homes de palla

per prosperar. És d'una imprevenció francament extraordinària. Només cal mirar el *Diari de les Corts Valencianes*, i un es queda esgarriat de moltes de les seues dissertacions, de la seua manera d'exposar i de la poca profunditat en els plantejaments. Tot el món pot recordar que va ser ell qui va dir que «la Valltorta no té ecosistema i els socialistes en tenen la culpa». ¿Què hauria estat d'ell si no hagués tingut un equip tècnic darrere?

—*Francisco Martínez Clausich, número u per Castelló a les autonòmiques.*

—És un gran tècnic, un home preparat i, sobretot, dòcil per al partit.

—*Joaquín Farnós, vice-president local.*

—Una gran persona, un polític que no he de descobrir ara. El millor de la llista.

—*Vostè s'ha referit a la passivitat d'Escuin i l'acusa de no fer res perquè el seu nom aparega en la llista...*

—José María Escuin havia d'haver recordat que ell em va succeir en el càrrec de president provincial gràcies a l'ajuda que li vaig prestar al Congrés de març de 1985. En aquella ocasió els meus vots van estar per a ell, en contra de la llista presentada per Carlos Fabra. Jo esperava que en aquests moments hagués estat un altre president, un altre amic i un altre company. La seua havia d'haver estat una posició més enèrgica. Ja veurem on estarà d'ací a tres anys.

—*Paral·lelament a la seua eixida del partit, Carmen Belenguer —ex-candidata a l'alcaldia el 1983 i portaveu del Grup Popular a l'Ajuntament de Castelló— ha dimitit dels seus càrrecs en l'òrgan directiu del partit. ¿Han estat coordinades les dues accions?*

—No hi ha hagut cap tipus de contacte previ, però he de dir que ha estat víctima d'una perfídia, d'una manera d'actuar subterrània que ella no es mereixia. Amb ella han estat marginats també Carlos Murria i Antonio Villarroya. □